

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ**
(NR 204)
z dnia 17 maja 2018 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 204)

17 maja 2018 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Lecha Kołakowskiego (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. informację o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2018) 199, 206, 227, 229 (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r.), COM(2018) 174, 175, 176, 177, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 204, 205, 207, 230 (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.), JOIN(2018) 7, 8, COM(2018) 178, 181, 182, 183, 188, 189, 211, 214, 219 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.);

II. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych (w formacie ministrów ds. handlu), które odbędzie się w dniu 22 maja 2018 r.;

III. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności (28 i 29 maja 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach: COM(2016) 593, 594, COM(2017) 796, COM(2018) 184, 185, 239, 241;

IV. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego i Eurogrupy: Europejski semestr 2018: Ocena postępów w zakresie reform strukturalnych, zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania oraz wyniki szczegółowych ocen sytuacji na mocy rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 (COM(2018) 120 – wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu;

V. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (4 i 5 czerwca 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2016) 270, 271, 272, 411, 465, 466, 467, 468, 723, COM(2017) 571, 637, COM(2018) 225, 226, 252),

VI. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczą-

cym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (COM(2018) 171 – wersja ostateczna) i odnoszący się do nich projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej;

VII. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany Protokołu nr 3 w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (sygn. Rady 7586/18) i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej;

VIII. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podmiotów obsługujących kredyty, nabywców kredytów oraz egzekucji z zabezpieczenia (COM(2018) 135 – wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

IX. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 w odniesieniu do niektórych opłat za płatności transgraniczne w Unii i opłat za przeliczenie waluty (COM(2018) 163 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP.

W posiedzeniu udział wzięli: **Łukasz Piebiak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Mariusz Haładyj** podsekretarz stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii wraz ze współpracownikami, **Renata Szczęch** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Marcin Czech** podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia, **Piotr Wawrzyk** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Piotr Nowak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Dariusz Urbański** naczelnik wydziału w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, **Magdalena Chrobak-Tatara** główny specjalista w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, **Bartosz Kostur** radca prezesa w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz** i **Agnieszka Maciejczak** – z sekretariatu Komisji w BSM; **Marek Jaśkowski** i **Konrad Kuszel** – eksperci ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych, **Wioleta Wasil** – ekspert ds. oceny skutków regulacji z BAS.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów i towarzyszące im osoby. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie widzę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt I, czyli informacji o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy COM(2018) 199, 206, 227, 229; w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2018) 174, 175, 176, 177, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 204, 205, 207, 230; w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy JOIN(2018) 7, 8, COM(2018) 178, 181, 182, 183, 188, 189, 211, 214, 219. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania przez Komisję? Sprzeciwu nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów**. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych (w formacie ministrów ds. handlu), które odbędzie się w dniu 22 maja 2018 r. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Mariusza Haładyja, podsekretarza stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie informacji.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii Mariusz Haładyj:

Dziękuję. Panie przewodniczący, szanowni państwo, w posiedzeniu będzie uczestniczyła pani minister Emilewicz, minister przedsiębiorczości i technologii. Może zacznę od punktów naszym zdaniem najważniejszych podczas tego posiedzenia. Najważniejszy punkt będzie omawiany w trakcie lunchu. Ministrowie w oparciu o informację Komisji będą dyskutowali o sytuacji w relacjach handlowych między Unią a Stanami Zjednoczonymi w kontekście możliwości wprowadzenia ceł na import stali i aluminium z UE. Tutaj Polska będzie popierała Komisję Europejską w kwestii działań na rzecz całkowitego wyłączenia UE spod tych ceł, zachowania możliwości retaliacji oraz kontynuowania dialogu ze Stanami Zjednoczonymi celem uniknięcia eskalacji napięcia we wzajemnych relacjach handlowych.

Drugim punktem, naszym zdaniem też istotnym, będzie przyjęcie mandatów dla Komisji Europejskiej na rozpoczęcie negocjacji umów o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią. Polska tutaj też zamierza poprzeć decyzję Rady w tej sprawie. W toku prac nad mandatami podkreślaliśmy konieczność uwzględnienia szczególnie wrażliwości rolnych w toku negocjacji. Zostało to zresztą odzwierciedlone w dyrektywach negocjacyjnych, między innymi poprzez zapis mówiący, że w kontekście negocjacji rolnych pod uwagę wzięte będą wyniki poprzednich negocjacji, udzielone w tym sektorze koncesje innym partnerom.

Trzeci temat to wymiana poglądów na temat umów o wolnym handlu z Japonią i Singapurem oraz umowa o ochronie inwestycji z Singapurem. Komisja przedstawiła ostatnio projekty decyzji o podpisaniu, zawarciu tych umów. Będziemy gotowi politycznie poprzeć umowę o wolnym handlu z obydwoma tymi krajami, natomiast w odniesieniu do umowy inwestycyjnej z Singapurem prowadzimy prace analityczne, które dotyczą porównania naszej obecnej umowy z Singapurem oraz umowy unijnej, która ma zastąpić nasz BIT, a także w kontekście zgodności tej umowy z prawem UE po orzeczeniu Trybunału w sprawie Achmea i w związku z postępowaniem przed Trybunałem dotyczącym zgodności systemu rozstrzygania sporów CETA z prawem UE.

Pozostałe tematy już może krócej. To jest przyjęcie konkluzji Rady w sprawie negocjowania i zawierania umów handlowych i inwestycyjnych jako reakcja Rady na decyzję Komisji o oddzielnym negocjowaniu i zawieraniu umów handlowych i inwestycyjnych. Polska zamierza poprzeć ten dokument, przy czym chcemy podkreślić lepsze informowanie państw członkowskich w toku negocjacji.

Piąty punkt to dyskusja na temat sytuacji Światowej Organizacji Handlu i o działaniach do podjęcia po 11. konferencji ministerialnej. Tutaj chcemy podkreślić konieczność działań na rzecz zapobiegania dalszemu osłabianiu WTO.

Ostatni punkt – Komisja przedstawi informację na temat stanu aktualnie prowadzonych negocjacji handlowych. Dotyczy to głównie negocjacji z Mercosur, Meksykiem i Chile. Polska w swoim wystąpieniu, popierając negocjacje, podkreśli konieczność uwzględnienia wrażliwości poszczególnych państw członkowskich, w szczególności w zakresie sektora rolnego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji? Nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. przyjęła do wiadomości informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych (w formacie ministrów ds. handlu), które odbędzie się w dniu 22 maja 2018 r.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności (28 i 29 maja 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany również przez pana ministra Mariusza Haładyja, podsekretarza stanu w MPiT. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska RP.

Podsekretarz stanu w MPiT Mariusz Haładyj:

Dziękuję, panie przewodniczący. Informacja dla Sejmu i Senatu w sprawie stanowiska rządu wobec aktów prawnych będących przedmiotem posiedzenia, o którym mówił pan przewodniczący, została przyjęta wczoraj przez Komitet do Spraw Europejskich i przekazana do Sejmu. Informacja odnosi się do aktów znajdujących się w porządku obrad posiedzenia Rady. Mamy jeden projekt w części ustawodawczej i cztery projekty w części „sprawy różne”. Jeśli chodzi o część ustawodawczą, to mamy przede wszystkim wniosek rozporządzenia PE i Rady w sprawie wzajemnego uznawania towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim. Tutaj wiodące jest nasze ministerstwo, MPiT. Planowane jest przyjęcie podejścia ogólnego. COREPER wczoraj zaakceptował podejście ogólne. Jako Polska generalnie akceptujemy treść wypracowanego w Radzie tekstu projektu rozporządzenia. Uważamy, że stanowi on podstawę do kontynuowania prac nad projektem i liczymy na szybkie zakończenie. Projekt ma przede wszystkim usprawnić działanie zasady wzajemnego uznawania. Obecnie unijna legislacja nie gwarantuje właściwego przestrzegania tej zasady, dlatego konieczne jest wzmocnienie regulacji zmniejszających obciążenie dla przedsiębiorcy związane z przygotowaniem i dostarczaniem takiej odpowiedniej dokumentacji dotyczącej wprowadzanego produktu, usprawniających i ujednocwiających procedury wymiany informacji między organami państw z Komisją oraz przedsiębiorcami.

W sprawach różnych mamy wniosek dyrektywy PE i Rady w sprawie praw autorskich na jednolitym rynku europejskim. Tutaj podczas posiedzenia planowana jest informacja Komisji dotycząca stanu prac nad projektem dyrektywy, natomiast nie jest przewidziana dyskusja. Podobnie przy kolejnym punkcie – rozporządzeniu stanowiącym przepisy dotyczące wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych mających zastosowanie do niektórych transmisji online prowadzonych przez organizacje radiowe i telewizyjne oraz do retransmisji programów telewizyjnych i radiowych. Tutaj też jest planowana informacja Komisji dotycząca stanu prowadzenia prac, natomiast bez przewidzianej dyskusji. Dla obu tych projektów w ramach Rady Ministrów właściwy jest minister kultury i dziedzictwa narodowego.

Dalej mamy jeszcze pakiet „Nowy ład dla konsumentów”. Tutaj wiodący jest Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w rządzie. Pakiet obejmuje wniosek dyrektywy PE i Rady w sprawie powództw przedstawicielskich w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów oraz wniosek dyrektywy PE i Rady, która zmienia dyrektywę z 5 kwietnia w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześniania przepisów UE dotyczących ochrony konsumenta. Stanowisko rządu do obu projektów jeszcze nie zostało przyjęte, natomiast 14 maja projekty stanowisk zostały przekazane do trybu obiegowego KSE. Jeśli chodzi o Komisję, to w ocenie Komisji zaproponowane inicjatywy w ramach tego pakietu mają się przyczynić do zapewnienia wyższego poziomu ochrony praw konsumentów, sprawniejszego funkcjonowania rynku internetowego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności (28 i 29 maja 2018 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do dokumentów o sygnaturach: COM(2016) 593, 594 oraz COM(2017) 796, natomiast w stosunku do dokumentów, które nie zostały jeszcze rozpatrzone na Komisji, mianowicie dokumentów o sygnaturach COM(2018) 184, 185, 239, 241 oraz**

do dokumentu dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych – projekt aktu nie został jeszcze opublikowany przez Komisję Europejską, Komisja postanowiła nie zajmować stanowiska. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego i Eurogrupy: Europejski semestr 2018: Ocena postępów w zakresie reform strukturalnych, zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania oraz wyniki szczegółowych ocen sytuacji na mocy rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 (COM(2018) 120 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Rząd jest reprezentowany również przez pana ministra Mariusza Haładyja. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MPiT Mariusz Haładyj:

Dziękuję, panie przewodniczący. Opublikowany 7 marca komunikat stanowi podsumowanie wykonanych przez Komisję zgodnie z rytmem semestru europejskiego analiz sytuacji gospodarczej i polityki państw członkowskich. Analizy te dotyczyły trzech obszarów wspólnego zainteresowania i koordynacji polityki gospodarczej w UE. Po pierwsze, w komunikacie dokonano podsumowania wyników prowadzonej przez Komisję Europejską oceny realizacji przez państwa członkowskie zaleceń Rady UE dla poszczególnych krajów przyjmowanych formalnie w lipcu każdego roku w ramach semestru. Po drugie, komunikat zawiera podsumowanie wyników szczegółowej oceny skali ryzyka makroekonomicznego w dwunastu państwach członkowskich, przy czym wśród tych państw nie ma Polski, wytypowanych do takiej oceny przez Komisję w listopadzie ubiegłego roku w ramach pierwszego etapu procedury zapobiegania, eliminacji zakłóceń równowagi makroekonomicznej. Po trzecie, przedstawiony komunikat zawiera także podsumowanie sytuacji budżetowej państw członkowskich dokonane na podstawie najnowszych prognoz gospodarczych Komisji, a w odniesieniu do członków strefy euro także na podstawie oceny planów budżetowych na 2018 r., które zostały Komisji przedłożone na jesieni ubiegłego roku. Wyniki analiz Komisji zostały przedstawione w towarzyszących omawianemu komunikatowi dokumentach roboczych służb Komisji, czyli sprawozdaniach krajowych odrębnych dla każdego państwa członkowskiego, które też były opublikowane 7 marca. Komisja podkreśla informacyjny charakter tych sprawozdań krajowych. Nie stanowią one oficjalnego stanowiska Komisji ani nie przesądzają o takim stanowisku, niemniej oceny przedstawione w sprawozdaniach krajowych zawsze są brane pod uwagę przy formułowaniu projektu zaleceń dla poszczególnych państw, jakie Komisja proponuje już po analizie aktualizacji krajowych programów reform i programów stabilności lub konwergencji, które przedstawiane są przez państwa członkowskie w kwietniu każdego roku. My jako Polska też te dokumenty przekazaliśmy Komisji.

Rząd zgadza się generalnie z oceną Komisji, że patrząc z perspektywy kilku lat, państwa członkowskie osiągają postępy w realizacji reform strukturalnych, które są określone w zaleceniach Rady w ramach kolejnych cykli semestru europejskiego. Problemem jest zróżnicowane tempo realizacji reform w różnych obszarach. Nasz rząd podkreśla, że sposób realizacji i uzgadniania zaleceń w większym stopniu niż obecnie powinien uwzględniać priorytety gospodarcze i społeczne państw członkowskich, wówczas też poziom odpowiedzialności w państwach członkowskich za zarządzanie gospodarcze w UE powinien ulec zwiększeniu. Pozytywna ocena stopnia realizacji zaleceń z perspektywy wieloletniej skłania nas ku takiej tezie, że zalecenia powinny być co do zasady wieloletnie, tak żeby wprowadzić większą stabilność do procesu semestru, a także umożliwić dłuższy horyzont planowania działań i wydatków. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Agata Borowiec. Bardzo proszę panią poseł o zabranie głosu.

Posel Agata Borowiec (PiS):

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, panie ministrze, Wysoka Komisjo, omawiany dokument ma charakter informacyjny, a jego celem jest przedstawienie oceny postępu w zakresie reform strukturalnych oraz wyniki szczegółowych ocen sytuacji gospodarczej 27 państw członkowskich UE, z wyłączeniem Grecji. W komunikacie wskazano, że w UE odnotowuje się właściwie największy w ostatnim dziesięcioleciu wzrost gospodarczy, jak również ożywienie inwestycji czy poprawę sytuacji społecznej i rynku pracy. Dokument wymienia wyzwania i problemy, takie jak negocjacje w sprawie brexitu, wysoka ocena aktywów na rynkach finansowych czy napięcia geopolityczne. Podawane są dobre przykłady państw do naśladowania. Takim przykładem jest też Polska, w szczególności w dziedzinie wspierania wzrostu wydajności czy reform sprzyjających włączeniu społecznemu systemów zabezpieczenia społecznego. Polska osiągnęła znaczne postępy na drodze do osiągnięcia celów krajowych w ramach strategii Europa 2020 w obszarach emisji gazów cieplarnianych, walki z ubóstwem, efektywności energetycznej, w szkolnictwie wyższym, liczbie osób przedwcześnie kończących naukę i wskaźniku zatrudnienia. Polska jest też państwem, w którym nie występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. W komunikacie pojawiają się przykłady państw, przed którymi stoją dalsze wyzwania czy konieczność poradzenia sobie z problemami. Jest to na przykład Bułgaria, gdzie oprócz słabości sektora finansowego występuje wysokie zadłużenie przedsiębiorstw i wysoki odsetek zagrożonych kredytów korporacyjnych, czy Włochy, gdzie występuje wysoki poziom bezrobocia czy słaba dynamika wzrostu wydajności.

Reasumując, ocena dokumentu jest pozytywna. Ma on cel informacyjny, ale również służy aktualizacji programu konwergencji oraz krajowego programu reform oraz pozwala na podejmowanie działań w celu przygotowania gospodarki na przyszłe wstrząsy i zwiększenie jej konkurencyjności. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby się wypowiedzieć? Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu? Nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2018) 120 i odnoszącego się do niego stanowiska rządu**. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV. Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Przechodzimy do pkt V, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (4 i 5 czerwca 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez panią minister Renatę Szczęch, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, oraz pana ministra Łukasza Piebiaka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości. Bardzo proszę państwa ministrów o przedstawienie stanowisk rządu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Renata Szczęch:

Dziękuję, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, pragnę przedstawić informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 4 i 5 czerwca 2018 r. W obszarze właściwości ministra spraw wewnętrznych i administracji są to dwa pakiety aktów prawnych, w sprawie których planowana jest dyskusja podczas posiedzenia Rady w części „sprawy wewnętrzne”. Akty składające się na pierwszy pakiet azylowy to wniosek rozporządzenia PE i Rady zmieniający rozporządzenie PE i Rady nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca. Kolejne to rozporządzenie PE i Rady w sprawie agencji UE ds. azylu. Trzecie to rozporządzenie PE i Rady w sprawie ustanowienia europejskiego systemu Eurodac. To jest system do porównywania odcisków palców w celu

skutecznego stosowania rozporządzenia UE nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w celu identyfikacji przebywających nielegalnie obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego.

Akty składające się na drugi pakiet azylowy to dyrektywa PE i Rady w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Drugi z aktów to wniosek rozporządzenia PE i Rady w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony międzynarodowej i uzupełniającej oraz zakresu udzielania tej ochrony.

Trzecie z rozporządzeń to wniosek rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w UE. Ostatni wniosek to rozporządzenie PE i Rady ustanawiające unijne ramy przesiedleń i zmieniające rozporządzenie PE i Rady nr 516/2014.

Na wstępie pragnę wskazać, że omawiane w dniu dzisiejszym propozycje Komisji Europejskiej w ramach reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego, tak zwanego WESA, były państwu prezentowane już wcześniej w kontekście ostatniego posiedzenia Rady, które miało miejsce w dniach 7 i 8 grudnia 2017 r. Zaprezentowane wówczas stanowisko rządu RP nie uległo w tym obszarze zmianie. Podczas najbliższego posiedzenia Rady prezydencja przedstawi informację na temat postępów prac nad wnioskami legislacyjnymi w ramach reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego WESA. Planowane jest również podjęcie dyskusji w zakresie przedstawianych wniosków legislacyjnych. Jest to więc posiedzenie, na którym, podkreślam, będzie się odbywała dyskusja. Nie jest to posiedzenie decyzyjne.

Rząd zdecydowanie przychylił się nadaniu tematyce migracyjnej charakteru priorytetowego. Z zadowoleniem odnotowujemy te propozycje, które zmierzają do wzmocnienia sankcji wobec migrantów, ograniczenia ruchów wtórnych oraz uszczelnienia procedur azylowych. Podtrzymujemy również swoje stanowisko dotyczące tak zwanego rozporządzenia dublińskiego oraz rząd podkreśla swój sprzeciw wobec jakichkolwiek obligatoryjnych i automatycznych mechanizmów redystrybucji. Przenoszenie odpowiedzialności na inne państwa członkowskie poprzez redystrybucję migrantów nie może być postrzegane jako rozwiązanie właściwe. Instrumenty te nie tylko nie przyczyniają się do ograniczania presji migracyjnej, ale są jednocześnie dodatkowo generatorem nowych kryzysów, którego czynniki kolejno przyciągają duże fale migrantów do UE.

W ramach dyskusji na forum UE rząd RP niezmiennie stoi na stanowisku, że przyszłe rozwiązania muszą być akceptowane przez wszystkie państwa członkowskie, a forma zaangażowania powinna zostać w pełni dobrowolna na każdym etapie proponowanych działań. Należy podkreślić również potrzebę kontynuowania dyskusji na forum UE w celu zapewnienia odpowiedniego balansu pomiędzy zasadami odpowiedzialności i solidarności, a także podkreślenia działań i wsparcia w wymiarze zewnętrznym.

Co do wniosku w pakiecie dotyczącym zasad tymczasowego przywracania kontroli granicznej na wewnętrznych granicach UE pragnę podkreślić, że zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego jest jednym z kluczowych obowiązków każdego państwa członkowskiego. Poziom bezpieczeństwa wewnętrznego UE uzależniony jest od wielu czynników, które, jak wiemy, podlegają dynamicznym zmianom. Państwa powinny mieć możliwość działania w sytuacji wyjątkowej, kiedy znajdują się w obliczu poważnego zagrożenia dla ich porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, natomiast bardzo mocno podkreślamy, i jest tutaj konsensus, jeżeli chodzi o państwa członkowskie, że integralność strefy Schengen oraz związane z nią korzyści są jednym z istotnych osiągnięć wynikających z integracji europejskiej. Priorytetem podejmowanych działań powinno być również utrzymanie prawidłowego funkcjonowania strefy Schengen, zapewniającego, żeby państwa członkowskie nie musiały stosować mechani-

zmu przywracania kontroli na granicach wewnętrznych, jak również korzystały z niego wyłącznie w przypadkach wyjątkowych.

Omawiane zmiany w zakresie kodeksu granicznego Schengen nie mogą, jak wspomniałam, zagrażać funkcjonowaniu strefy Schengen. Powinny być zgodne z zasadą proporcjonalności. Podkreślenia również wymaga, że kluczowe jest, aby nie prowadziły do powstania, jak mówię, niepotrzebnych nadużyć, ale były stosowane wyłącznie jako środek ostateczny.

Jeszcze jeden dokument, ostatni, do którego chcę się odnieść, to rozporządzenie zmieniające wspólny kodeks wizowy, bazowy kodeks i akt z roku 2009. Reguluje wydawanie wiz w kontekście wydawania wiz krótkoterminowych obywatelom państw trzecich oraz ich podróży w obszarze Schengen. Głównym kierunkiem rozważanych obecnie zmian w kodeksie, które zostały przedstawione w marcu przez Komisję Europejską, jest przede wszystkim sprostanie nowym zagrożeniom migracyjnym. Rząd RP odnosi się pozytywnie do kierunku prac nakreślonych w przedłożonym przez Komisję projekcie. Poparcie wynika między innymi z woli sprzyjania wymianie osobowej, w tym gospodarczej, przy jednoczesnym dochowaniu troski o bezpieczeństwo wewnętrzne zagrożone nielegalną migracją spoza UE. Szczególnego poparcia Polska udziela tym elementom kodeksu, które wzmocnią współpracę UE z państwami trzecimi i będą sprzyjać polityce powrotu i readmisji migrantów przebywających obecnie nielegalnie w strefie Schengen. W negocjowanym projekcie istnieją jednak kwestie szczegółowe, które w opinii Polski wymagają uzupełnienia bądź zmiany, takie jak zamysł ustanowienia normy pozwalającej w przyszłości Komisji Europejskiej na zmianę opłaty wizowej w drodze aktu delegowanego – na chwilę obecną jest to zwiększenie z 60 do 80 euro. Padała propozycja Komisji, aby to była kwota aż 100 euro – czy inne okresy, na przykład skrócenie maksymalnie do 10 dni okresu rozpatrywania wniosku. To tylko niektóre propozycje, które budziły nasze wątpliwości. Co do pozostałych treści projektu Polska nie wnosi uwag. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Poproszę pana ministra Łukasza Piebiaka.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Piebiak:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, w części posiedzenia, która dotyczy wymiaru sprawiedliwości, Rada ma zamiar omówić pięć projektów aktów prawnych należących do właściwości MS. Będą to: rozporządzenie Rady w sprawie jurysdykcji uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich, dyrektywa w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, dyrektywa dotycząca ram prawnych restrukturyzacji, rozporządzenie PE i Rady dotyczące europejskiego nakazu wydania i dyrektywa ustanawiająca zharmonizowane zasady wyznaczania przedstawicieli prawnych do celów gromadzenia dowodów.

Prezydencja do chwili obecnej nie przekazała państwom członkowskim szczegółowego zakresu tematów do dyskusji. Na tyle, na ile byliśmy w stanie zidentyfikować i odnieść się do tego, co planowane jest do zrobienia, to przedstawię Wysokiej Komisji. Pierwsze to rozporządzenie w sprawie jurysdykcji uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę. Na posiedzeniu planuje się przeprowadzenie debaty orientacyjnej. Wobec braku przesądzenia zakresu ewentualnej debaty oraz braku dokumentów, które miałyby stanowić jej podstawę, trudno w chwili obecnej określić precyzyjnie stanowisko rządu. Można wskazać, że w odniesieniu do ewentualnego objęcia rewizją rozporządzenia porozumień prywatnych dotyczących rozwodów i separacji rząd polski będzie przeciwny takiej propozycji, jeżeli ona padnie. Jeżeli zaś chodzi o problematykę umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej za granicą, rząd będzie się opowiadał za wprowadzeniem do rozporządzenia takich rozwiązań, które zapewnią, że przy podejmowaniu decyzji w tym zakresie w praktyce będą realizowane prawa dziecka wynikające z Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka do kontynuacji wychowania w środowisku zapewniającym zachowanie tożsamości kulturowej i językowej itd.

Chodzi o informowanie na wczesnym etapie postępowania organu centralnego państwa, z którym dziecko ma istotny związek. Organ centralny w Polsce to oczywiście MS.

Jeżeli chodzi o dyrektywę PE i Rady w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniającą rozporządzenie 2006/2004, to tu również debata orientacyjna. W odniesieniu do poziomu harmonizacji polski rząd preferuje harmonizację minimalną. Możemy zaakceptować harmonizację maksymalną jedynie w zakresie, w jakim nie doprowadzi ona do obniżenia poziomu ochrony konsumenta w stosunku do obecnego stanu prawnego w Polsce. W szczególności dotyczy to swobodnego korzystania ze środków ochrony. Ten wątek już ze dwa lata jest kontynuowany podczas kolejnych Rad. Nasze stanowisko jest niezmiennie.

W odniesieniu do środków ochrony rząd polski opowie się za pozostawieniem wyborów środków konsumentom, tak jak to jest obecnie w polskim prawie. Co do wbudowanych treści cyfrowych rząd polski podobnie do stanowiska zajmowanego w pracach nad dyrektywą o treściach cyfrowych poprze koncepcję objęcia budowanych treści cyfrowych przepisami tej dyrektywy.

Trzecia dyrektywa dotyczy ram prawnych restrukturyzacji zapobiegawczej, drugiej szansy i środków zwiększających skuteczność postępowań restrukturyzacyjnych, upadłościowych i w zakresie umorzenia. Tutaj planowane jest przyjęcie częściowego podejścia ogólnego. Prawdopodobnie przedmiotem tego częściowego podejścia ogólnego będą tytuł trzeci projektu, czyli postępowanie dotyczące umorzenia zobowiązań i zakaz prowadzenia działalności gospodarczej, oraz tytuł czwarty, czyli środki mające na celu zwiększenie efektywności postępowań restrukturyzacyjnych, upadłościowych oraz dotyczących umorzenia zobowiązań. Ponadto prezydencja rozważy jeszcze objęcie częściowym podejściem ogólnym tytułu piątego, czyli monitorowania postępowań restrukturyzacyjnych, upadłościowych i postępowań dotyczących umorzenia długów.

Odnosnie do tytułu trzeciego rząd polski poprze proponowane regulacje, które w obecnym kształcie odpowiadają zasadniczo polskiemu stanowisku prawnemu i uwzględniają najważniejsze uwagi i wątpliwości zgłaszane przez nas w toku dotychczasowych prac. W zakresie tytułu czwartego polski rząd może zaakceptować zaproponowane rozwiązania, mając na uwadze, że również, jak wyżej, większość z nich znajduje już odzwierciedlenie w polskich regulacjach albo też jest przedmiotem prac legislacyjnych w polskim parlamencie. W związku z kierunkiem obecnie prowadzonych w Polsce prac legislacyjnych dotyczących informatyzacji postępowań restrukturyzacyjnych i upadłościowych rząd będzie miał na uwadze, aby rozwiązania przyjęte w dyrektywie nie stały na przeszkodzie planowanej pełnej elektronizacji tych postępowań. Jeżeli chodzi o tytuł piąty, rząd będzie przeciwny temu, aby przepisy tego tytułu były włączane do przejściowego podejścia ogólnego już na tym etapie.

Czwarte rozporządzenie PE i Rady dotyczące europejskiego nakazu wydania i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów elektronicznych w sprawach karnych – tu debata orientacyjna. Rząd polski wyrazi zadowolenie z rozpoczęcia prac nad projektem. Przygotowany pakiet – rozporządzenie i dyrektywa – stanowi wynik bardzo długiego procesu analiz i konsultacji eksperckich oraz bogatego dialogu politycznego na różnych forach UE. Zaproponowane rozwiązania realizują w dużym stopniu podnoszone przez Polskę postulaty efektywności i przydatności z punktu widzenia organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Przede wszystkim na uznanie zasługuje zastosowanie sposobu rozumienia podstaw jurysdykcji w sprawach karnych do uwarunkowań przestrzeni wirtualnej. Rząd polski uważa, że projekt powinien obejmować również rozwiązania umożliwiające przechwytywanie danych elektronicznych w czasie rzeczywistym, bowiem brak regulacji w tym zakresie może prowadzić do utraty ważnych dowodów. Zasadniczy element proponowanych rozwiązań to zasada bezpośredniego występowania przez organy państwa członkowskiego do dostawcy usług elektronicznych, którego siedziba znajduje się w innym państwie członkowskim i tu oczywiście nasze pełne poparcie.

Jeżeli chodzi o piątą dyrektywę, ustanawiającą zharmonizowane zasady wyznaczania przedstawicieli prawnych do celów gromadzenia dowodów w postępowaniach karnych, to tutaj również debata orientacyjna. Podobnie jak wcześniej rozwiązania proponowane realizują w dużym stopniu podnoszone przez Polskę postulaty efektywności i przydatno-

ści z punktu widzenia potrzeb organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Szczególnie chodzi o wprowadzenie obowiązku posiadania przedstawicielstw przez dostawców usług elektronicznych działających na terytorium UE. Ważne jest to, aby siedziba takiego przedstawicielstwa prawnego znajdowała się w jednym z państw związanych z projektowanym rozporządzeniem dotyczącym nakazu wydania i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów elektronicznych w sprawach karnych. Forma dyrektywy również jest popierana przez rząd polski. Pozwala na bardziej elastyczne dostosowanie naszego systemu do propozycji. Procedura koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie wdrażania proponowanych regulacji to również pozytywna rzecz w tym projekcie. Rząd stoi na stanowisku, że zakres podmiotowy projektowanej regulacji powinien być wyznaczony przy zastosowaniu możliwie precyzyjnych kryteriów i obejmować wszystkie podmioty, które niezależnie od rodzaju świadczonych usług mogą znajdować się w posiadaniu lub pośredniczyć w wymianie danych stanowiących dowody elektroniczne. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Bardzo proszę, pan poseł Marcin Świąćicki.

Poseł Marcin Świąćicki (PO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mam pytanie dotyczące projektu rozporządzenia PE i Rady, które zmienia poprzednie rozporządzenie w sprawie kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Otóż, jak wiemy, porozumienie dublińskie przewidywało, że taki wniosek jest rozpatrywany przez pierwszy kraj, do którego migrant, uchodźca przychodzi, natomiast sytuacja jest taka, że po ostatnim kryzysie migracyjnym, uchodźczym w Europie okazuje się, że niektóre państwa w sposób szczególny mogą być zagrożone w jakichś momentach olbrzymim napływem migrantów. Mimo wszelkich środków, jakie się podejmuje, żeby te konflikty wokół UE zmniejszyć, żeby świadczyć pomoc na miejscu, żeby umocnić nasze granice, żeby wprowadzić porozumienia dwustronne z różnymi krajami na temat readmisji tych, którzy weszli i nie mieli żadnych uprawnień, to jednak zagrożenie migrantami, takim nagłym napływem, ciągle istnieje i nie trzeba unikać tego, że również nasz kraj znajduje się w takim położeniu, że i nas może spotkać taki gwałtowny napływ. Sąsiadujemy z krajem, który znajduje się w stanie półwojny i różnie tu może być.

Po drugie, jesteśmy objęci wspólnym obszarem Schengen. Osoba, która uzyska tutaj status ochronny z innego kraju Schengen, może potem się przemieszczać po różnych krajach, więc to nas nie chroni przed tym, że takie osoby znajdą się również na terytorium Polski w jakimś momencie. W związku z tym w całej Europie podnosi się sprawę pewnej rewizji ustaleń z Dublina dotyczących tego, który kraj ma rozpatrywać pierwszy takie wnioski, i jakiejś solidarności w tym zakresie, skoro jesteśmy w jednym obszarze Schengen, skoro to są bardzo poważne obciążenia i finansowe, i logistyczne, i humanitarne dla jednego kraju, czyli jakoś tę solidarność trzeba wyrazić. Chcę zapytać, w jaki sposób państwo widzą udział Polski w tej solidarności, w jakichś mechanizmach, które by powodowały, że wspólnie będziemy na obszarze Schengen czy w ogóle UE mieć podobne kryteria, podobne zasady i iść sobie z pomocą, kiedy jakiś kraj znajdzie się pod szczególnym napływem uchodźców. To nie jest mechanizm rozdzielający każdą liczbę uchodźców, nie jest to mechanizm, który ma działać w każdym momencie, ale ma działać w sytuacjach awaryjnych, w sytuacjach nadzwyczajnych, które mimo wszelkich innych podejmowanych środków mogą się zdarzyć. UE nie była do tego dobrze przygotowana, nie miała takich mechanizmów i wynikło stąd wiele rzeczy nie najlepszych dla samej UE, dla spójności UE, dla solidarności, dla współpracy, dla atmosfery, jaka jest w UE. Warto mieć jakiś mechanizm, w którym członkowie UE mogliby ze sobą solidarnie współpracować w takich sytuacjach ekstremalnych, które mogą się zdarzyć. Bo jak nie ma takiego mechanizmu, to rzeczywiście może być i chaos, i wzajemne pretensje, i dezintegracja, i zagrożenie nawet dla strefy Schengen.

Pytam państwa, czy państwo mają jakąś propozycję. Bo tylko mówić „nie” i zostaje stary Dublin, który się nie sprawdził, to chyba nie jest właściwe rozwiązanie, jeśli jeste-

śmy w UE w strefie Schengen i chcemy solidarnie z innymi krajami te problemy rozwiązywać. Można mówić „nie” dla mechanizmu, który nie zadziałał prawidłowo, a państwo mówią „nie” i zostawmy tak, jak jest.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Pan poseł Jacek Protasiewicz, bardzo proszę.

Poseł Jacek Protasiewicz (PSL-UED):

Dziękuję, panie przewodniczący. Ja dokładnie do tego samego punktu i do tego samego projektu, do którego odnosił się przed chwilą pan poseł Świącicki. Otóż moje pytanie ma związek z uregulowaniem traktatowym z traktatu lizbońskiego, art. 78, który dotyczy wspólnej polityki w dziedzinie azylu i ochrony. Zacytuję tylko i wyłącznie ust. 3, który brzmi tak: „W przypadku gdy jedno lub więcej państw członkowskich znajdzie się w nadzwyczajnej sytuacji charakteryzującej się nagłym napływem obywateli państw trzecich, Rada na wniosek Komisji może przyjąć środki tymczasowe na korzyść zainteresowanego państwa lub państw członkowskich. Rada stanowi po konsultacjach z PE”. Wcześniejszy ustęp dosyć szczegółowo reguluje kwestie przepisów dotyczących postępowania z imigrantami, uchodźcami i przyznawania azylu.

Moje pytanie, rozwijając myśl, już nie będę powtarzał argumentów pana posła Świącickiego, jest takie, na ile stanowisko Polski, które zostało tu zaprezentowane na dzisiejszej Komisji, jest zgodne z obowiązującym art. 78 traktatu. A mam wątpliwości, czy uwzględnia ten bardzo precyzyjnie sformułowany zapis, który zresztą został wykorzystany w 2015 r. do podjęcia decyzji w Radzie Europejskiej dotyczącej relokacji, i na ile to stanowisko będzie skuteczne, skoro w moim przekonaniu ono jest niezgodne z prawem podstawowym, czyli przynajmniej tym konkretnym artykułem traktatu z Lizbony. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Czy pani minister odpowie?

Podsekretarz stanu w MSWiA Renata Szczęch:

Dziękuję, panie przewodniczący, szanowni panowie posłowie, dziękuję za pytania. Postaram się odpowiedzieć najpierw na pytanie pana posła Świącickiego. Tak, panie pośle, rzeczywiście w związku z wygaśnięciem obowiązywania dwóch unijnych poprzednich programów przesiedleń z września Komisja opublikowała komunikat stanowiący śródk okresowy przegląd osiągnięć w zakresie realizacji programów w zakresie migracji. Wróć jeszcze do początku, że w obliczu wszystkiego, co się działo wokół kryzysu migracyjnego, Komisja w 2016 r. zaproponowała propozycje całościowej reformy wspólnego systemu azylowego WESA. Ten kompleksowy przegląd obejmuje tych siedem rozporządzeń, które państwu wymieniałam. One w tym całym obszarze mówią o zabezpieczeniu granic, o różnych mechanizmach dotyczących weryfikacji. Komisja kompleksowo przedkłada te dwa pakiety, o których wspomniałam. Oczywiście w punkcie, który jest najbardziej kontrowersyjny, to jest reforma rozporządzenia dublińskiego, a szczegółowo w jednym punkcie, nie we wszystkich innych... Tutaj mogę odpowiedzieć już pośrednio na pytanie pana posła, dlatego że służby prawne Rady weryfikowały zgodność i spójność z wymienionym artykułem traktatu i nie ma takiej niespójności. Jedyna dyskusja, która się odbywa, dotyczy ustanowienia, jak mówiłam, obligatoryjnego i automatycznego mechanizmu redystrybucji, któremu Polska konsekwentnie się sprzeciwia.

Może powiem, jak mniej więcej ten mechanizm został zakreślony. Utworzenie nowego programu przesiedleń, w ramach którego w ciągu najbliższych dwóch lat do Europy ma zostać przesiedlonych na zasadach dobrowolnych co najmniej 50 tys. osób wymagających ochrony międzynarodowej. Komisja zaplanowała przeznaczyć 500 mln euro na wspieranie państw członkowskich w ich wysiłkach. Skrótowno to jest 10 tys. euro za każdą przesiedloną osobę. W ramach tego pakietu Komisja zaprezentowała również swoje rekomendacje co do zakresu przesiedleń. Powyżej 50 tys. mówimy o obowiązkowych relokacjach.

Kroki zaproponowane przez Komisję to jest tak: do lutego 2018 r. zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia co najmniej 50 tys. miejsc dla przesiedlonych

osób potrzebujących ochrony, do października 2018 r. wykonanie 50% zobowiązań, które ponad ten limit będą proporcjonalnie na kraje nakładane, do maja 2019 r. wykonanie pozostałych 50% zobowiązań.

Chcę powiedzieć, że dyskusja nad nowelizacją rozporządzenia dublińskiego, skrótowo ujmując, podjęta przez prezydencję bułgarską od stycznia 2018 r., rozpoczęła się od prac na poziomie eksperckim nad propozycją Komisji, które czysto dotyczyły prac technicznych, doprecyzowania tego dokumentu. One właściwie w innych aspektach całej reformy nie budziły żadnych wątpliwości. Natomiast chcę zwrócić uwagę na to, i Polska skutecznie cały czas podtrzymuje stanowisko, o którym mówiłam, które było prezentowane na Radzie w grudniu, że Komisja Europejska rozpoczęła prace pomimo zaleceń Rady, aby najpierw osiągnąć konsensus polityczny. Pomimo braku tego konsensusu Komisja mimo wszystko rozpoczęła prace techniczne. Chcę powiedzieć, że na chwilę obecną cały czas trwa dyskusja. Propozycje polskie co do wszystkich innych aspektów są w większości zgodne z innymi krajami członkowskimi UE. Kwestionujemy podstawowe założenie. Nie można podjąć dalszych prac w tak ważnym aspekcie, jeżeli ten konsensus, jak powiedziałam, podjęty przez Radę w grudniu 2017 r., nie został osiągnięty. Na chwilę obecną dyskusja nad tym projektem jest już na poziomie COREPER 2. Zobaczymy, co tak naprawdę przyniesie najbliższy kalendarz. Tak jak mówiłam, będzie on dyskutowany odnośnie do propozycji, które są przedstawiane przez kolejne państwa członkowskie. Ale co do samego założenia, jeżeli zaproponowane relokacje miałyby nadal powielać ten sam mechanizm, czyli obligatoryjny i automatyczny mechanizm relokacji, to do takiej propozycji Polska ustosunkowuje się negatywnie. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Myślę, że wątpliwości zostały wyjaśnione, tak? Jeszcze pytanie.

Poseł Marcin Świąteczki (PO):

Ja mam jeszcze takie pytanie do pani minister. Czy nie ma takiego mechanizmu, że wszyscy płacą w jakichś określonych kwotach czy też z budżetu ogólnego? Mamy przecież takie propozycje na następną siedmioletkę, żeby finansować migrantów z budżetu ogólnego. Potem ta kwota, która ma być przyjęta, jest przyjmowana razem z finansowaniem, które się otrzymuje z UE dobrowolnie, i dopiero ta nadwyżka, która by została po dobrowolnych deklaracjach, jest w jakiś sposób automatycznie rozdzielana według takich czy innych wskaźników, żeby jeszcze dalej odsunąć ten automatyzm jako taką już ostatnią rezerwę, jeśli się kraje dobrowolnie nie zgodzą na przyjęcie pewnych kwot. A zachętą do tego jest to finansowanie, które by otrzymywały. To dopiero wtedy tylko nadwyżka ponad to. Trzeba znaleźć rozwiązanie jak najdalej idące na zasadzie dobrowolności, a na samym końcu mechanizm awaryjny, kiedy rzeczywiście trzeba zastosować jakiś ogólny rozdział.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo proszę, ale już krótkie pytanie.

Poseł Jacek Protasiewicz (PSL-UED):

Tak. Nie mam wątpliwości, że prawnicy Rady nie kwestionują zgodności traktatu z projektem przygotowanym przez Komisję, natomiast pani wyraźnie mówiła o tym, że Polska kwestionuje automatyzm rozwiązania, które zostało przyjęte w 2015 r. Zastosowanie tego rozwiązania w sytuacjach nadzwyczajnych, bo wyraźnie art. 78 ust. 3, który cytowałam, mówi o tym, że w sytuacji, gdy się zdarzy nadzwyczajna okoliczność, jest moim zdaniem politycznie uzasadnione i prawnie możliwe. Tu mnie zastanawia, na ile polskie stanowisko jest wbrew zapisowi bardzo konkretnego art. 78 ust. 3.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Pani minister.

Podsekretarz stanu w MSWiA Renata Szczęch:

Dziękuję serdecznie, panie przewodniczący. Odpowiadając na pytanie pana posła Świąteczkiego, chcę jeszcze uzupełnić, bo może rzeczywiście nieprecyzyjnie powiedziałam. My, tak jak każdy kraj członkowski, zostaliśmy zobligowani do zapewnienia 50 tys. miejsc.

Mówimy o tych miejscach, które znajdują się w naszych ośrodkach, cała baza, która została przygotowana. To jest na razie, jak mówię, w fazie dyskusji. Ale kwota, która została na chwilę obecną zabezpieczona w Komisji, to jest 500 mln euro. To, co jest powyżej wskazanego limitu, to kraj członkowski dostawałby 10 tys. euro za jednego wnioskodawcę. Natomiast, gdyby go nie przyjął, kara jest nieproporcjonalnie wysoka – 250 tys. euro za jedną osobę. To jest właśnie dyskusja, która się odbywa w Komisji – 250 tys. euro za każdego wnioskodawcę. Tu zaoponowała większość krajów członkowskich, łącznie na przykład ostatnio z Austrią, która bardzo mocno podkreśla ten aspekt, że brak proporcji pomiędzy wyliczeniem kwot a finansowaniem mechanizmu.

Odnosząc się do pytania pana posła Protasiewicza, chcę powiedzieć, że mówimy o nowelizacji, czyli o Dublinie IV. Nie odnosiłam się do algorytmów, czyli do mechanizmu, który był w roku 2015. Nasze stanowisko jeszcze mogę podeprzeć szerokimi danymi. Szanowny posle, co do tej niezgodności prawnej służby prawne odnosiły się również do naszego stanowiska w grudniu 2017 r. Natomiast aspekt, który jest bardzo istotny – podam dane, trochę przypomnę – w roku 2017, czyli mówimy o całym zamkniętym już roku, o ochronę międzynarodową w Polsce w sumie ubiegało się 5 tys. 61 cudzoziemców. Wnioskujący pochodzili głównie z krajów byłego Związku Radzieckiego – tak to nazwę. 84% wniosków to są obywatele państw trzecich: Rosja – 3539 osób, Ukraina – 670 osób. To są wnioski o ochronę międzynarodową, czyli kwalifikacja dokładnie ta, o której mówimy w rozporządzeniu dublińskim. Białoruś – to było jedynie 41 osób i dalsze 4% – nie mam szczegółowych danych – ale to Azja Centralna, Tadżykistan, Kirgistan. Mieliliśmy też Armenię i Gruzję: z Gruzji było 70 osób, z Armenii – 85 osób. Tu mam szczegółowe dane.

Niemniej jednak były również osoby, które składały wnioski o ochronę międzynarodową, które pochodziły z krajów Bliskiego Wschodu, takie jak Syria, Irak i Turcja. Mamy u siebie takie wnioski, podkreślam to. Ten argument, który przedłożyliśmy do uzasadnienia, został przyjęty, bo one spełniają tak samo kryteria wniosków o ochronę międzynarodową jak i te, które są składane na południu Europy, ogólnie rzecz ujmując. Proszę więc o przyjęcie tego wyjaśnienia. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję za dyskusję. Chcę zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych 4 i 5 czerwca 2018 w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do dokumentów o sygnaturach COM(2016) 270, 271, 272, 411, 465, 466, 467, 468, 723, COM(2017) 571, 637, COM(2018) 252. Komisja postanowiła nie zajmować stanowiska odnośnie do dokumentów, które nie zostały jeszcze rozpatrzone na Komisji, mianowicie są to dokumenty o sygnaturach COM(2018) 225 oraz 226. Ponadto Komisja przypomina, że odnośnie do dokumentu o sygnaturze COM(2016) 270 Sejm przyjął uzasadnioną opinię, w której stwierdził naruszenie zasady pomocniczości. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V.**

Przechodzimy do pkt VI, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (COM(2018) 171 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do nich projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Marcina Czecha, podsekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Marcin Czech:

Szanowny panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, szanowni państwo, wniosek dyrektywa PE i Rady zmieniająca dyrektywę 20-4/37/WE w sprawie ochrony pracowni-

ków przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy COM(2018) 171. Propozycja zmiany dyrektywy 2004/37/WE PE i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy została przedstawiona przez Komisję Europejską dnia 5 kwietnia 2018 r. Celem przedmiotowego wniosku jest poprawa ochrony zdrowia pracowników poprzez ograniczenie narażenia zawodowego na działanie rakotwórczych czynników chemicznych, zwiększenie skuteczności prawodawstwa UE w tym obszarze oraz zagwarantowanie większej przejrzystości i zapewnienie podmiotom gospodarczym równych warunków działania. RP zgadza się z założeniami wniosku dyrektywy PE i Rady zmieniającej dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy. W związku z powszechnym stosowaniem substancji rakotwórczych w gospodarce istotnym problemem staje się ochrona pracowników zawodowo narażonych na oddziaływanie tych czynników. Z tego względu zwiększenie ochrony zdrowia pracowników poprzez wprowadzenie dyrektywy 2004/37/WE nowych wartości dopuszczających narażenie zawodowe dla określonych czynników rakotwórczych zasługuje na poparcie. W związku z powyższym uregulowanie zaproponowane w projekcie zmiany dyrektywy, której numer wymieniłem, jest istotne z punktu widzenia ochrony zdrowia pracujących z czynnikami o działaniu rakotwórczym lub mutagennym i wpłynie korzystnie na zmniejszenie w przyszłości liczby dodatkowych zachorowań na nowotwory spowodowane narażeniem zawodowym. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Piotr Olszówka. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Piotr Olszówka (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, tak jak pan minister wspomniał, celem przedmiotowego wniosku jest proponowana ochrona zdrowia pracowników przez ograniczenie narażenia zawodowego na działanie rakotwórczych czynników chemicznych. We wniosku zaproponowano zmiany dodania wartości dopuszczalnych stężeń dla pięciu nowych substancji.

Stanowisko RP w tej sprawie jest zgodne, wniosek uzyskuje poparcie, jednak należy doprecyzować wartości ujęte w załączniku do wniosku zmieniającego dyrektywę. Według RP należy używać odpowiednich wartości stężeń substancji i pierwiastków typu „w przeliczeniu na”, a nie „zbiorczo” oraz frakcji.

Propozycją RP jest również wprowadzenie dziesięcioletniego okresu przejściowego dla produkcji przy wytwarzaniu kadmu i związków nieorganicznych w przemysłach. Państwa członkowskie od dnia wejścia w życie dyrektywy będą miały dwa lata na wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do wykonania dyrektywy. Wniosek zmieniający wyżej wymienioną dyrektywę został wysłany do konsultacji. Żadna z organizacji nie zgłosiła uwag.

Zdaniem RP w sprawie zmiany wyżej wymienionej dyrektywy postępowania wpłyną korzystnie na podwyższenie jakości aktywności życia zawodowego oraz zmniejszenie w przyszłości liczby dodatkowych zachorowań na nowotwory. Skutki finansowego wdrożenia zmiany dyrektywy nie są jednak do oszacowania. Niestety przyjęte rozwiązanie może wpłynąć na koszty ponoszone przez przedsiębiorców, jednakże mogą one zostać sfinansowane na dany rok. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2018) 171 – wersja ostateczna. Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI.

Przechodzimy do pkt VII, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

w sprawie zmiany Protokołu nr 3 w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (sygn. Rady 7586/18) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Piotra Wawrzyka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Piotr Wawrzyk:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, proponowane zmiany w działaniu sądów wspólnotowych obejmują przede wszystkim dwie kwestie. Po pierwsze to jest przeniesienie z Trybunału Sprawiedliwości do sądu pierwszej instancji kompetencji rozpatrywania spraw przeciwko państwom członkowskim o naruszenie prawa UE art. 258 i 259. To dotyczy wszystkich spraw niekończących się nakładaniem kar finansowych na państwa członkowskie. Z punktu widzenia Polski, tak samo jak każdego państwa członkowskiego, które może się stać przedmiotem tego postępowania, jest istotne, ponieważ sąd pierwszej instancji bada materię, przeprowadza postępowanie dowodowe, natomiast Trybunał Sprawiedliwości przeprowadza jedynie badanie pod względem prawa, ale nie wnika w istotę sporu. Przeniesienie więc tych spraw do sądu pierwszej instancji będzie skutkowało tym, że sprawy będą wnikliwiej rozpatrywane.

Druga kwestia dotyczy możliwości wprowadzenia filtracji swego rodzaju odwołań składanych do Trybunału Sprawiedliwości od orzeczeń sądu. To są w większości sprawy dotyczące znaków towarowych. W większości nie mają one podstaw prawnych, ale są gremialnie wnoszone i powodują w efekcie duże opóźnienia wobec dużej liczby spraw w działaniu Trybunału. Stąd propozycja stworzenia swego rodzaju mechanizmu filtrowania, aby te sprawy, które widać, że nie mają podstaw prawnych do rozpatrzenia w drodze odwołania, nie były przez Trybunał Sprawiedliwości rozstrzygane.

Trzecia kwestia to są zmiany terminologiczne. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Marcin Świącicki. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Marcin Świącicki (PO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Trybunał Sprawiedliwości UE składa się właściwie z trzech typów instytucji. Jeden to jest Trybunał Sprawiedliwości, drugi to jest sąd i trzecie to są trybunały wyspecjalizowane. W tej chwili jest tylko jeden taki sąd dotyczący służby publicznej. Zakres działania poszczególnych sądów jest regulowany przez rozporządzenie Rady i PE, tak zwany Protokół nr 3. Opiniujemy właśnie zmiany do tego protokołu, który zmienia kompetencje między Trybunałem Sprawiedliwości a tym sądem,

Ponieważ w związku ze zwiększeniem liczby państw członkowskich, a również większym zainteresowaniem odwołaniem się do sądu europejskiego Trybunał Sprawiedliwości był bardzo obciążony tymi sprawami i dość długo je rozpatrywał, co powodowało, że dojście do sprawiedliwości było długotrwałe, w związku z czym już parę lat temu podjęto decyzję o zwiększeniu liczebności samego sądu. On ma dojść do dwóch sędziów z każdego kraju w roku 2019, czyli z Wielką Brytanią to byłoby jeszcze 56 sędziów, a bez niej – 54. To rozporządzenie, którego projekt rozpatrujemy, ma zmienić nieco rozkład spraw, którymi zajmuje się właśnie sąd, czyli zwiększyć jego kompetencje w zakresie spraw merytorycznych, o których pan wspomniał, czyli dotyczących pomocy publicznej, konkurencji i znaków towarowych, jak również dotyczących pytań prejudycjalnych. Jednocześnie ETS będzie dalej instytucją odwoławczą od decyzji sądu, ale wprowadzony będzie pewien mechanizm filtrowania, żeby do ETS trafiały tylko sprawy, które rzeczywiście powinny być przez niego rozpatrzone w trybie odwoławczym, to znaczy takie, które zagrażają jedności i spójności UE. Te zmiany w tym rozdziale mają usprawnić pracę i podnieść charakter specjalizowania się tych dwóch instytucji.

Rząd opiniuje te zmiany pozytywnie, bo wydaje się, że one usprawnią funkcjonowanie. To, co pan również powiedział, jeśli chodzi o działania rządów sprzeczne ze zobowiązaniami i wystąpieniem o nałożenie na to jakiejś kary, to tego rodzaju sprawy, z nałóże-

niem kary, pozostaną dalej w dyspozycji i kompetencji wyłącznie ETS, a nie sądu. Tak że uważam, że powinniśmy poprzeć te propozycje. Zresztą, jak rozumiem, rząd je popiera.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygn. Rady 7586/18. Komisja podzieliła stanowisko rządu**. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Zamykam rozpatrywanie pkt VII.

Przechodzimy do pkt VIII, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podmiotów obsługujących kredyty, nabywców kredytów oraz egzekucji z zabezpieczenia (COM(2018) 135 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Piotra Nowaka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, szanowni państwo, Wysoka Komisjo, ze względu na natłok pracy dzisiaj chcę zapytać, ponieważ dyrektywa i rozporządzenie to jest praktycznie to samo, te same regulacje, i mamy dokładnie to samo stanowisko, które zostało już przedstawione przez pana ministra Skibę i przyjęte przez szanowną Komisję 8 maja br. Dotyczyło to rozporządzenia PE. Odnośnie do tej dyrektywy mamy praktycznie to samo stanowisko, więc nie wiem, czy państwo chcą ponownie procedować, czy uważają państwo, że to jest to samo i zostało przyjęte bez żadnej uwagi i żadnego komentarza.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Czy ktoś wnosi sprzeciw? Nie widzę. Proszę do protokołu o stanowisko poseł sprawozdawcy Agaty Borowiec.

Posel Agata Borowiec (PiS):

W takim razie, panie przewodniczący, myślę, że skoro ten dokument poprzednio miał pozytywną opinię, to utrzymamy to i też wydamy pozytywną opinię. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2018) 135 – wersja ostateczna. Komisja podzieliła stanowisko rządu**. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VIII.

Przechodzimy do pkt IX, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 w odniesieniu do niektórych opłat za płatności transgraniczne w Unii i opłat za przeliczenie waluty (COM(2018) 163 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany również przez pana ministra Piotra Nowaka, podsekretarza stanu w MF. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w MF Piotr Nowak:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, mam przyjemność przedstawić państwu stanowisko rządu do wniosku dotyczącego rozporządzenia PE i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 w odniesieniu do niektórych opłat za płatności transgraniczne w Unii i opłat za przeliczenie waluty COM(2018) 163. Projekt omawianego rozporządzenia przewiduje praktyczne rozszerzenie zakresu zastosowania przepisów dotyczących obniżenia kosztów płatności transgranicznych w euro na wszystkie państwa członkowskie, a także zapewnienia konsumentom rzetelnej informacji w zakresie usług przeliczenia waluty.

Rząd RP popiera przedmiotową inicjatywę legislacyjną. W obecnym stanie prawnym w obrębie UE opłaty pobierane przez dostawców usług płatniczych za płatności transgraniczne w euro powinny odpowiadać opłatom pobieranym za płatności krajowe

w euro. Powyższy mechanizm nie przyczynił się jednak do obniżenia kosztów płatności transgranicznych w euro w państwach członkowskich pozostających poza strefą euro, w których to koszty takich transakcji znacznie przekraczają koszty związane z płatnościami krajowymi w walucie krajowej. Konsumenci oraz przedsiębiorcy w tych państwach mają z powyższego powodu utrudniony dostęp do rynków państw członkowskich pozostających w strefie euro.

W projekcie przedmiotowego rozporządzenia Komisja Europejska zaproponowała, aby opłaty z tytułu płatności transgranicznych w euro były takie same jak opłaty pobierane z tytułu odpowiadających im płatności krajowych dokonywanych w walucie urzędowej państwa członkowskiego. Tym samym skutki powyższej regulacji obejmują również w pełnym zakresie państwa członkowskie pozostające poza strefą euro.

W Polsce przelewy krajowe w większości przypadków są bezpłatne, podczas gdy koszt przelewu transgranicznego w euro kształtuje się w granicach od 5 do 8 zł. Istnieje więc ryzyko, że obligatoryjne dostosowanie wysokości opłat za transgraniczne płatności w euro z opłatami pobieranymi za płatności krajowe doprowadzi do podniesienia opłat za płatności krajowe lub prowadzenie rachunków w celu zrekompensowania utraconych zysków z tytułu transgranicznych płatności w euro. Wydaje się jednak, że wysoki poziom konkurencji na rynku usług płatniczych powinien przeciwdziałać upowszechnianiu się takiej praktyki. Przykład państw członkowskich strefy euro oraz Szwecji, która dobrowolnie skorzystała z powyższego rozwiązania, pokazuje, że zrównanie kosztu płatności transgranicznych z kosztem płatności krajowych nie doprowadziło do podwyższenia cen za płatności krajowe.

W odniesieniu do usługi przeliczenia waluty polskiej przedmiotowe rozporządzenie przewiduje, aby dostawcy usług płatniczych informowali użytkowników o pełnych kosztach usługi przeliczenia walut, w tym również o kosztach alternatywnych usług przeliczenia walut, przed rozpoczęciem transakcji płatniczej. Szczegółowy zakres i sposób przekazywania informacji ma zostać uregulowany w regulacyjnych standardach technicznych, których opracowanie będzie zadaniem Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Należy przy tym wskazać, że obecnie w przypadku dokonywania płatności kartą za granicą najczęściej możliwy jest wybór pomiędzy płatnością w walucie krajowej konsumenta a płatnością w walucie lokalnej. Brak szczegółowej informacji w zakresie kosztów różnych wariantów przeliczenia walut przed rozpoczęciem transakcji może istotnie zniekształcić decyzję płatnika w tym zakresie.

Jak wynika z powyższego, projekt należy ocenić pozytywnie jako mogący się przyczynić do zrównania sytuacji konsumentów i przedsiębiorców w państwach członkowskich pozostających poza strefą euro z konsumentami i przedsiębiorcami państw członkowskich należących do tej strefy, a także zapewnienia możliwości podjęcia świadomej decyzji w zakresie skorzystania z usług i przeliczenia walut. Mając na uwadze powyższe informacje, zwracam się do Wysokiej Komisji o przyjęcie stanowiska rządu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Andrzej Czerwiński. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Dziękuję, panie przewodniczący. Trudno by tu było cokolwiek dodać w sensie dyskusji na temat zasadności takiego stanowiska rządu. Wiadomo, że swobodny przepływ kapitału, oprócz towaru, usług, siły roboczej, jest tym, co łączy UE. Ciekawą rzeczą w tym opracowaniu jest to, co chciałem zaznaczyć, że dokonano pewnej analizy kosztów w różnych wariantach funkcjonowania walut krajowych, wspólnej waluty euro. Z tej krzyżówki firmy fachowej jednoznacznie wynika, że funkcjonowanie wspólnej waluty euro w państwach europejskich pociąga za sobą najmniejsze koszty współdziałania w granicach UE ze względu na bardzo dobrą infrastrukturę, na obowiązujące standardy i procesy. Te warunki prowadzą do tego, że wspólna waluta w najmniejszym stopniu obciąża

płatności przelewowe, korzystanie z płatności przez karty bankomatowe czy wypłaty gotówki z bankomatów.

Tylko jedno pytanie na koniec przy propozycji pozytywnego stanowiska rządu – czy rząd, panie ministrze, też uwzględni czy popiera oceny specjalistów, że wspólna waluta docelowa jest z korzyścią dla każdego mieszkańca wspólnej waluty, czyli wspólnej Europy?

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy jeszcze ktoś z państwa posłów chce zadać pytania? Nie widzę. Czy pan minister odpowie?

Podsekretarz stanu w MF Piotr Nowak:

Tak. Odpowiadając na pytanie pana posła, waluta euro ma korzyści, tak jak pan wspominał, tylko to jest wielowymiarowe podejście, ponieważ, proszę zauważyć, że z punktu widzenia dokonywania płatności, kosztów płatności – tak, przyjęcie waluty euro jest pozytywne. Z punktu widzenia płatności. Jest to tańsze, nie ma ryzyka kursowego dla przedsiębiorstw, dla ludzi, więc nie ma dodatkowych kosztów, które są pobierane przy wymianie waluty. Tak, w tym przypadku jest korzystne, ale nie zapominajmy również o innych rzeczach, o całej gospodarce, ponieważ euro to jest cała gospodarka. Z punktu widzenia systemu płatności, dokonywania kosztów transakcji, przyjęcie waluty euro jest korzystne, natomiast z punktu widzenia całej gospodarki to jest zbyt kompleksowe, żebyśmy byli w stanie tutaj odpowiedzieć na to pytanie jednoznacznie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Pragnę zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 dokument o sygnaturze COM(2018) 163 – wersja ostateczna. Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IX.

Przystępujemy do spraw bieżących. Kolejne posiedzenie Komisji odbędzie się o godzinie 16.00 w tej sali. Czy ktoś z państwa chce zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt X. Informuję, że porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji.